

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס 123 בס"ד ערש"ק פר' קדושים כ"ט ניסן תש"ס

פנינים יקרים

האדם חייב להכיר דאין עוד מלבדו ושאין לאדם מציאות בפני עצמו. וכל ימי חיותו עלי אדמות צריך להיות המשך אחד של יגיעה עצומה להכיר ולהשיג שאין שום מציאות חוץ מהבורא יתברך. ועל זה כתב רבינו יונה (שע"ח שער ג) דהאדם שאינו עורך תמיד מחשבות ביראת ה' כבר הרי הוא כמוסכם אצלו שגם לו יש מציאות בפני עצמו וזה הוי כבר שורש של מינות (ר"ל) ...

דוד על שמו נקרא שהיתה מדתו מלכות ומי שרוצה להמליך הבוב"ה צריך להיות בלבו אפס ואפס. וזה רמז דוד בשמו דל"ת וא"ו דל"ת דהיינו בחינת דלת סובבים אותו מלפניו ומאחוריו כמו שאמר כי עני ואביון אנכי ומי אנכי כי הביאתני עד הלום אלא אתה ה' לדרך הנותן לי כח לעשות חיל להמליכך והוא"ו שבאמצע אותיות דוד שהוא המשכה מחי עולמים.

חסידים הראשונים היו שוהין שעה אחת לפני התפלה ושעה לאחר התפלה דהיינו להתיישב ברוחם ולהוכיח את עצמו ולהזכיר את עצמו איך הם אפס ואין נגד הבורא. וגם אח"כ אחר התפלה הגם שהודו והמליכו את הבוב"ה התיישבו ברוחם ויתנו אל לבם כי לא בכוחם עשו כל אלה רק בכח ה'.

וספרתם לכם ממחרת השבת. כשיצאו ישראל ממצרים שהיו עומק הקליפות מכדי לקבל התורה. בינת נבונים תסתתר עד אחרי ספירת ימי טהרתם מדרגא לדרגא חמישים יום שהם שערי בינה ותשובה לשוב מדרגת הראשון ולוכך חומרם. ובלתי זה לא היו יכולים לקבל הבינה והחכמה שהיא התורה.

כתב הרמב"ם על האחדות (פ"ו מהלכות דעות) מצות עשה להדבק בחכמים ובתלמידיהם. מדבריו משמע דכמו שמצוה להדבק בחכמים כמ"כ מצוה להדבק גם בחבראי של הת"ח - והיא כתרופת פלא לכל הענינים הקשים שאין אדם מסוגל להשיגם בכוחות עצמו וע"י ההתקשרות לחברותא נפתחים בפניו כל השערים בגו"ה.

קודם כל עשיית מצוה אומרים בשם כל ישראל כי התקן הגדול ביותר ליהודי שיכלול את עצמו עם כללות ישראל, כי יש עולם הנקרא כל ישראל ובעולם ההוא לא מגיע שום פגם וחטא. ואף שהפרטים חומאים לפעמים אבל הכלל ישראל תמיד בקדושתו ואין שטן ואין פגע רע שולט עליו, ותמיד צורתו חקוקה למעלה.

כאשר ידבקו יחד כאיש אחד ג"כ אין לך אדם שאין לו שעה שיהיה לו שפע דביקות האמיתי באותו פרק. וכשנחשבים לכאיש אחד הרי הוא מושגח ע"ד דביקות חבירו והתקשרותו בו יתברך ממש כגוף אחד.

בני ישראל נמשלו לחול אשר על שפת הים (בראשית כב) ענין כחול אשר על שפת הים מרמז על בחינת חברותא. כל גרגיר חול בפני עצמו אין לו ערך. עיקר כוחם מהתאחדותם יחד שע"ז הם כח בלתי מנוצח שכל גלי הים המסתערים על היבשה מתנפצים מול החול אשר על שפת הים.

כאשר יספר איש אל רעהו בהגיד לו את כל לבבו ועצת היצר אשר בקרבו הנה הדיבור בעצמו פועל ישועות ומשם יפרד היצר מלבד כי טובים השנים אשר השני יקימו בעצת ה' היא תקום וכו'. כללא דמלתא ועיקרא ושרשא דכולא, לא מצא הקב"ה כלי מחזיק ברכה אלא השלום ואחדות איש אל אחיו שתדבק נפשו כאיש אחד חברים מקייבים לקול ה' איש את רעהו יעזור וכו'.

השלום שהוא בין אדם לחבירו בלתי אפשרי להשיגה כי אם ע"י ענוה שיראה כזאת עצמו כחצי דבר וחבירו ישלימו. ורואה חסרון עצמו ומעלת חבירו. וזו מדת ענוה נקראת רצון השי"ת שאוהב לעניים כמאה"כ תשכון את דכא ושפל רוח...

(יסוד העבודה - מכתבי קודש)

נפש ע"ה שיחת הרא"ש ע"ה הר"פ ל"ה הבנת האשק אג"ל שער

מאהבה לאהבת ה'

של משיח) הוא רק לתת ההדרכה איך להיות דבוק בהשי"ת בהכרה המלאה שה' אחד ושמו אחד והוא בהחדרת האמונה הפשוטה שאין אדם עושה שום דבר והכל מציאות ה'. והעצות שהעדיק יתן בהדרכה לא יבואו מתוך זה שהעדיק ירד אל העם אלא מתוך זה שהאדם יתפלל אל השי"ת שידריכנו את הדרך האמת - נמצא בדורנו שהדבקות לעדיק אינו בזה שאנו דבוקים אליו ולמוצא פיו אלא שהדבקות לעדיק הוא בזה שדרך העדיק אנו מתחזקים באמונה שה' אחד ושמו אחד ודרך העדיק אנו מקבלים את הכוון לזעוק אל השי"ת: הורני ה' דרכך אהלך באמתך - שידרכנו את הדרך האמת.

וזהו מה שאמר דוד המלך ע"ה נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן (תהלים ע"ז) נחית הוא לשון עבר והיינו שרק בעבר היה יכול להיות ההנהגה ביד משה ואהרן כי לא היה עוד הזמן של ההתגלות בבחינת למעני למעני אעשה. אבל כהיום שהוא בבחינת משיח או ההשפעה וההנהגה הוא רק בבחינת למעני למעני אעשה שהוא בחינת משיח.

כאשר נדייק בדבר נראה שזה שנגרם בבריאה מצב של ראייה גשמית וראייה רוחנית המצריך שהעדיק ירד ויעלה יתגלה ויתכסה - בא מדור אנוש. כתוב בתורה: אז הוחל לקרא בשם ה'. אנו רצה להקל על בני האדם, מפני שמחמת חטא אדם הראשון היו מגושמים אך עדיין מצד החשיבה היו יכולים להתבונן ולהכיר שהכל מציאות השי"ת.

בעצם, בדור הזה (דורו של משיח) אין אנו יכולים לקבל עצה מהעדיק כי כעת צריך הכל להיות מופשט בלתי לה' לבדו. וכפי שביארנו לעיל כדי שהעדיק ישפיע השפעה על הדור צריך לרדת אל המציאות הגשמי שלו וממילא הרי הוא בבחינת אין עדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. כי עצם הירידה אל בני הדור הנמצאים עלי אדמות לירידה תחשב ולחטא יחשב. לכן העדיק לא נדרש לרדת ממדרגתו, והשפעת האלקות על הבריאה ועל האנשים יהיה הבחינה למעני למעני אעשה. נמצא שאנו היום בבחינת "דור יתמי". כי העדיק אינו יכול לרדת אל העם כי הרי העדיק יודע שאין זה כח עצמי והכל הוא מכח ה' אחד ושמו אחד. והעדיק יודע שלית ליה מגרמי כלום. ואם בזמן של ביאת המשיח שאנו נדרש לפרסם שם ה' שאין עוד מלבדו אם העדיק בכל זאת ירצה לרדת אל העם ולתת להם עצות. בני האדם לא יראו אותו כבן אדם (כמו שקרה בכל הדורות) אלא שהאדם יחשוב זאת לגדלות של העדיק ואז האדם יעשה את העדיק לבחינת "אלקות" ועל ידי כך תתרחק בחינת משיח. וכאשר תתרחק בחינת משיח תהיה נפילה אמיתית אצל העדיק שיפול בתוך הקליפה של המקבל... אין לדבר סוף חייבים להגיע לבחינת משיח למרות הקושי בזה שאנו רואים עצמנו במשמעות של דור יתמי.

העצה שהעדיק יכול לתת בדור הזה (דורו)

מגיעים לבחינת משיח שאז ההתגלות האלקות היא ישירה מאת השו"ת בבחינת: למעני למעני אעשה ואז יכירו וידעו כל יושבי תבל כי לך תכרע כל ברך תשבע כל לשון. לא צריכים את ה"סולמות" של הצדיק להעלות אותנו מהגשמיות אל הקדושה. וכולם ידברו שפה שפה אחד שהוא שפת הקדושה לא יהיה כל צורך להנהגה הכפולה של הצדיק ממילא יאבדו בהכרח כל הכוחות לעצות של הצדיק...

נמצא לפי"ז שאדברה רק משום שאנו יתמי מצדיקים אנו יכולים לזכות לבחינת משיח. וזהו הזמן שעליו אמרו חז"ל "דור שכולו חייב". ודוקא דור שכולו חייב מבחינת צדיק מקשר את האדם לאלקות בלי כל אמצעי ממש למעני למעני אעשה...

(בסיום דבריו אמר הרא"ש כבדרך הלצה לפי זה אפשר להבין מדוע כל כך הרבה אנשים רודפים אחרי כי הלא אני כלום ואין לי כלום, אלא שגם הצדיק אינו יכול לתת כלום כי אנו בתקופת משיח כך שכל הנתינה של הצדיק הוא הכלום שלו...).

ואנוש התחיל לגשם את המושגים המופשטים במקום לומר הכל רבש"ע היה אומר: אתה רואה את השמש מי מנהיג את השמש? רבש"ע! באופן כזה היה יותר קל לבני האדם להתחבר אל המשמעות האלקי בורא ומנהיג. אך הדורות שלאחריו שכחו את הקשר שיש לשמש כמשל והיחלקות כמציאות. והתחילו להתיחס לשמש כאל אל שכחו את ה' והשתחוו לשמש ולירח וכו' עד שבא אברהם אבינו ע"ה וגילה שהשמש הוא גורם גשמי שממנה נכיר את האלקות.

אברהם אבינו לימד את בני דורו שני דברים א. שהקב"ה הוא אדון כל הארץ לכך כל מה שרואים בעולם צריכים לדעת שיש מנהיג שמצווהו לעשות כך. ב. שיש מציאות למעלה מהבנתנו ומהשגתנו אשר אותו אנו מיחדים ואומרים ה' אלקינו ה' אחד והוא בכח האמונה הפשוטה. כך עברה ההנהגה בכוחות של הצדיק בכל דור לגלות את האלקות בכל דבר שבעולם הגשמי וללמד את עם ישראל שה' אלקינו ה' אחד.

התהליך הכפול בהנהגת הצדיק טוב לתקופת הגלות שהשכינה בגלותא אבל כאשר

פצצות יקרים

אמרו חז"ל יצאה בת קול ואמרה אשריך רבי עקיבא שיצאה נשמתך באחד. ר"ל שיצתה נשמתך ובאתה מיד באחד במקום המיוחד מה שראוי להיות ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד... והנה כן אמה"כ והתהלכתי בתוכם פרש"י אטייל עמכם בגן עדן כאחד מכם ע"ש. הנה הלשון כאחד מכם אינו מובן. אכן הכוונה הוא שהמיוסל והשעשוע של השי"ת בג"ע עם הצדיקים הוא כפי ערך בחינת האחד ומסי"נ שלכם ע"י קדוש השם להיות ה' אחד ושמו אחד...

וספרתם לכם - תספרו חמישים יום. לכאורה קשה דהא אין צריך לספור רק מ"ט יום...? אך הענין כך דעיקר הספירה הוא לשוב בתשובה וכו'. ובאמת לא יוכל האדם לקדש ולטהר א"ע כפי הראוי והנכון לפני ממה"מ הקב"ה אך הבוב"ה חפץ חסד הוא וצוה על האדם לעשות ככל יכלתו... רק שידע האדם זאת בעצמו שלא השלים חוקו ובלב נשבר יצפה לרחמי שמים שהקב"ה ישלים מה שלא יכול הוא. ולזה רומזים ימי הספירה שהם כנגד חמישים שערי בינה שתספרו מ"ט יום. אבל תדע עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמישים יום - עד שהקב"ה ישלים חלקו להאיר אור הקדושה מה שאין ביכולתכם.

מעשה שהיה שהרא"ש הותקף מרופאים מסוימים אשר לפי דעתם חייבים לעשות הפלה לאשה שהיו לה סבוכי הריון שונים. הרא"ש התנגד בתוקף להצעת הרופאים בקש מהחברים להתפלל ולומר מזמורי תהלים ולהורים הבטיח שיזכו להוליד ולגדל ילד בריא. בחסדי השי"ת התפללות התקבלו האשה ילדה בחודש התשיעי להריונה ילד בריא ושלם בלידה רגילה. סיפור זה עשה לו כנפים וגרם לנהירה רבה של מבקרים מבקשי עצות וברכות.

בחוה"מ סוכות כשהגעתי לביתו של הרא"ש היתה סוכתו מלאה באנשים לא מוכרים. חלפתי על פני הסוכה ונכנסתי לבית והרא"ש הכין כבוד עבור האורחים (כדרכו בקודש מפירות חצאי רקובים) פלחי תפוזים תפוחים ובננה. הרא"ש נכנס לסוכה עם צלחת הפירות ואני אחריו. הרא"ש התישב באחד ממקומות הפנויים בסוכה. בסוכה הושלך הס וכולם הקשיבו למוצא פיו של הרא"ש. (בשעתו לא רשמתי את תוכן השיחה, השיחה התנהלה בענין בקורת עצמי ועל הצורך לבדוק את עצמו בשעה שרואים איזה עוול אצל הזולת).

לאחר השיחה יצא הרא"ש מהסוכה ורמז לי שאצא אחריו. נכנסתי אחריו לבית והרא"ש פנה אלי ואמר: אתה רוצה לראות דבר יפה תכנס לסוכה ותראה. נכנסתי לסוכה והתישבתי בין האנשים והקשבתי לשיחה שהתנהלה בין האורחים. כל אחד ניסה לשחזר את שיחת הרא"ש כפי שהוא הבין ותוך כדי כך נוצר כעין ויכוח בין הנוכחים על כוונת הרא"ש. אני יושב כמה דקות ארוכות ומחכה לדבר היפה (המענין) שאני רוצה לראות וכשעבר זמן נכנסתי לבית הרא"ש (הרא"ש הכין צלחת נוספת של פירות) ואמרתי לרא"ש שלא ראיתי שום דבר, אמר לי הרא"ש מה בכל זאת ראיתי? תארתי בפני הרא"ש את שיחת הנוכחים והויכוח שנוצר ביניהם בהבנת דברי הרא"ש. אמר הרא"ש בתגובה: את זה רציני שתראה כדי שתבין שאין דבר מוחלט כל דבור וכל עשיה מתפרשת אצל כל אחד בצורה שונה כפי תכונותיו וכפי הבחירה שלו. כל הנוכחים שמעו אותם הדבורים וכל אחד הבין אותי כפי שהוא רצה. וכדי שכולנו נהיה בדעה אחת צריכים הרבה עבודה של ביטול.

שהשמחה במעונם

י"ל ע"י
מסדכת החברות
שני 3
מל: 02-5829688
פקס: 02-5325477
תד. 5080
ירושלים 91050

מו"ר הרא"ש שליט"א להולדת הנינה
הר"ר אברהם פריינד ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר אברהם משה קיפר ומשפ' להולדת הנכדה
הר"ר שמעון פריינד ומשפ' להולדת הבת
הר"ר יהודה פרוש ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר יצחק שוקרון ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר ישעיה רובינפלד ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר מנחם יהושע רובינפלד ומשפ' להכנס הנכד לעול המצוות
הר"ר מרדכי מנטל ומשפ' הי"ו וישלח לו במהרה רפואה שלמה בתושחו"י להכנס הבן לעול המצוות

הגליון הדרפס לעי"נ הר"ר אריה מרדכי בן שאול יצחק נלב"ע ז' ניסן

וזוגתו מרת חיה רבקה דבורה בת ר' אהרן נלב"ע כ"ח ניסן